

ਭਾਗ-8

ਉਂਜ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ —
ਪਰ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ,
ਮਹੱਤਤਾ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਉਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ —

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਧਾਖੁਰ ॥
ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੁਰ ॥

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

(ਪੰਨਾ-੨੬੨)

—ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਲਾਭ ਦੱਸਕੇ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ
ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ —

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

(ਪੰਨਾ-੨੬੨)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ — ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਇਕੋ ਕ੍ਰਿਆ ਨਾਲ

1. ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਕਲੇਸ਼, ਸੰਤਾਪ ਆਦਿ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
2. ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਖ-ਅਨੰਦ-
ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

L117.1

SIMRAN 8

Generally the entire gurbani stresses the importance of simran - but in Sukhmani Sahib special emphasis, importance and praise has been placed on simran and the need to do simran has been especially stressed-a mandatory order has been given.

- 1 Remember, remember God. By remembering Him you shall attain peace and wipe out from within your body strife and anguish.
- 2 Remember the praise of the Lord alone whose presence fills the entire world. Uncountable are the people who utter the Lord's various Names.
- 3 The Veds, Purans and Simirtis of pure word are the creation of the one word of the Lord's Name.
- 4 He who treasures even a tiny particle of God's Name in his heart, that persons praises cannot be overstated. 262

Together with this are stated the numerous benefits of doing simran and simran has been referred to as the treasure house of all comforts.

- 5 By the Lord's meditation man does not enter the womb.
By the Lord's meditation the torture of death takes flight.
- 6 By the Lord's meditation death is removed.
By the Lord's meditation, the enemy keeps away.
- 7 By remembering the Lord no obstacle is met.
By the Lord's meditation, man remains watchful night & day.
- 8 By the Lord's meditation, man ceases to fear.
By the Lord's meditation, sorrows stop troubling man.
- 9 Lord's meditation is attained in the company of saints.
All the wealth, O Nanak, is in God's love. 262

According to gurbani, in this way - with the single effort of simran:

1. All types of troubles misunderstandings, worries etc get erased.
2. All types of physical, mental and spiritual comforts, bliss, salvation are attained.

L117.1

3. ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਮੋਲਿਕ ਦਾਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

4. ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਹੀ-ਮੰਡਲ ਦੇ ਗੁਝੇ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਭਾਵੇਂ ਸਾਡਾ ਹਉਮੈ-ਵੇੜਿਆ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਮਿਆਂ ਅਥਵਾ ਗੁਝੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ — ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ —

ਸੱਚ ਹਨ !

ਨਿਰੋਲ ਸੱਚ ਹਨ !!

ਅਟੱਲ ਹਨ !!!

ਇਸ ਦੀਰਘ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਹਨ —

ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਦੋ ਮੰਡਲ ਹਨ -

1. ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ ਜਾਂ ਸਚਖੰਡ

2. ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ

ਆਪੀਨੂੰ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੂੰ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੬੩)

ਇਹ 'ਅਨੰਤ ਕੁਦਰਤ' ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ 'ਇਲਾਹੀ ਕਵਾਉ' ਦੁਆਰਾ ਸਾਜੀ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ' ਦੇ ਸਰਬੱਗ ਅਸੂਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ —

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

(ਪੰਨਾ-੧)

ਇਲਾਹੀ 'ਹੁਕਮ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੰਡਲਾਂ ਦੇ ਅੱਡਰੇ-ਅੱਡਰੇ—

ਨਿਯਮ

ਕਾਨੂੰਨ

ਕਰਮ-ਕ੍ਰਿਆ

ਗੁਣ-ਅਵਗੁਣ

ਰੰਗ-ਰਸ

ਪ੍ਰੇਮ ਸਵੈਪਨਾਵਾਂ

3. All the priceless gifts of the divine world are made available.

4. Through spiritual awareness, the knowledge of the hidden secrets of the divine world are illuminated.

Even though our ego ridden ignorant mind does not understand or believe these miracles of the divine world or the hidden secrets-but the intuitional knowledge and revelation found in gurbani is

the truth !

the exclusive truth !!

permanent !!!

To understand this difficult topic, some views are presented below:-

Creation can be divided into two worlds.

1.The Spiritual World or the world of Truth

2.Materialistic / Physical World

1 The Lord of Himself created His Ownown self and He Himself brought into being the Name.

Secondly, He made the creation and seated within it, He beholds it with delight. 463

This eternal creation was brought into being by the Timeless Creator through the SPIRITUAL WORD and it continues to exist by virtue of the omniscient laws ordained by DIVINE ORDER.

2 By the Lord's order physical forms are produced.His order cannot be narrated. With His order the souls come into being and by His order greatness is obtained. By His command the mortals are made high and low and by His written command they obtain grief or joy.

Some obtain gifts through His order and some through His order are ever made to wonder in transmigration.(page 1)

According to the divine order both these worlds have their individual

law,

order,

routine,

virtues and sins,

hue and pleasure,

self love,

— ਆਦਿ ਹਨ ।

‘ਆਤਮ-ਮੰਡਲ’ ਅਥਵਾ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ‘ਨਿਰੰਕਾਰ’ ਆਪ ਵਸਦਾ ਹੈ ।

ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੮)

ਇਹ ‘ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ’ ਕੋਈ ਦਿਸਣਹਾਰ ਮਾਇਕੀ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ-ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸਮਾਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ‘ਇਲਾਹੀ’

ਪ੍ਰੀਤ
ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ
ਚਾਉ
ਸੁਖ
ਅਨੰਦ
ਰੁਣਝੁਣ
ਜੀਵਨ ਰੋ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਦਰ-ਕਰਮ
ਬਖਸ਼ਿਸ਼
ਸ਼ਬਦ
ਨਾਮ

— ਗਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ਹੈ । ਇਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ‘ਆਤਮ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼’ ਵਿਚ ਪੁੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ‘ਗੁਰਮੁਖਿ’ ਰੂਹਾਂ —

ਅਨੰਤ ਆਤਮ ਸੁਖ
ਬਿਸਮਾਦੀ ਮਹਾਂ-ਰਸ
ਬਿਸਮਾਦੀ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ
ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨਾਵਾਂ

— ਵਿਚ ਆਪਣੇ ‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ-ਪ੍ਰੀਤਮ’ ਦੀ ਨਿੱਘੀ-ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਅਨਹਦ-ਵਿਸਮਾਦੀ-ਰੰਗ-ਰਸ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ —

ਮਾਈ ਗੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸੁਾਦ ॥

(ਪੰਨਾ-੧੨੨੬)

L117.3

- etc.

In the Divine World or the Sphere of Truth the Formless One Himself resides.

1 *'The Formless Lord dwell in the sphere of truth.'*

8

This Divine World is not some worldly island that can be seen, instead it that wonderous plane or level of DIVINE AWARENESS where Divine

love
affection
flavour
joy
comfort
bliss
heavenly music
life current
illumination
guru's grace
merciful glance
blessing
word
naam

is completely encompassing and omnipresent. Here in the Formless Lord's 'divine illumination', evolved gurmukh souls experience

eternal divine peace
supremely wondrous emotion
continuous rapturous music
divine love within the self

and feel the eternal-wondrous hue and rapture and warm presence of their Formless lover.

2 *O my mother, I am wonder struck to see my Lord.*

My soul is bewitched by the unstruck melody, wondrous is the whole relish. 1226

L117.3

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗ ਭਿੰਨੀਆ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੪੫)

ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੩੬)
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਤਾ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੩੨)

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦੇਸ ਨੂੰ 'ਮਾਇਆ' ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਉਗੁਣ 'ਪੋਹ' ਨਹੀਂ
 ਸਕਦੇ —

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥
 ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ-ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੧੯)
 ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥
 (ਪੰਨਾ-੬੭੩)

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥
 ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੩੧)

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥
 ਦੁਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੪੫)

ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਜੀਵ 'ਮਾਇਆ' ਦੇ
 ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ 'ਮੈਂ ਮੇਰੀ' ਅਥਵਾ 'ਹਉਮੈ' ਵਿਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪੋ-
 ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ-ਰੰਗਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਨ —

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੬੬)
 ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੪੩)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੧੭੬)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥
 ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥ (ਪੰਨਾ-੭੬੧)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥
 ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥
 ਪੂਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੫੩)

4.1 Forever there is bliss and merry-making and the melody of divine music. Meeting together, the holy men sing the Lord's praises and hail victory to the Master. Meeting together, the saints sing the Lord's praises, drenched in the nectar of His love and affection and become acceptable to their spouse. 545.

4.2 Divine music and Divine music plays to the accompaniment of the air of musical instruments. My soul and my soul is imbued with the love of my Darling Beloved. 436

4.3 Your servant O Lord is intoxicated with your exilir. He who obtains the treasure of the nectar of love will never ever forsake to go elsewhere. 532

The Land of the formless Lord cannot be affected by this worldliness (maya) or its vices.

4.4 Even the hot winds do not affect him who is under the protection of the Supreme Lord. All around me is the Lord's circle, so pain does not afflict me O brother. 819

4.5 With the inner fire the world is being consumed but worldly attachments do not cling to the Lord's devotee. 673

4.6 Shed your self conceit, fall at God's feet and hold fast to that God's skirt. He who longs for the Lord's protection, he is not affected by the heat of the ocean of fire. (that is this world) 531

4.7 Begumpura is the name of the town. At that place there is no pain or worry. 345

Exactly opposed to this, in this materialistic world, man surrenders to materialism and lives in the 'me-mine' or 'ego' state and according to his mental hue, he performs deeds and faces the consequences.

4.8 In his pride he becomes true or false. In his pride he reflects on virtue or vice. 466

4.9 Aflame in ego man is burnt to death and, straying in duality doubt / superstition takes hold of him. 643

4.10 Involved in worldly affairs, this mind does evil deeds. Cheated by worldliness (maya), he forever bewails. 1176

4.11 By being engrossed in 'mine-mine' man gets tied up in burdens. By being involved in worldliness (maya) he is born over and over again to face hell and heaven. 761

4.12 Your mind is engrossed in lust, anger and materialism. Because of this worldly love in your mind, falsehood and sin reside in you and you have accumulated the capital of vice and greed. 153

ਭੁਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥

(ਪੰਨਾ-੭੦੨)

ਇਹ ਮਾਇਕੀ ਕਾਇਨਾਤ 'ਸਵੈਭੰਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ 'ਕ੍ਰਿਤ' ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ 'ਹੁਕਮ' ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਮਾਇਕੀ 'ਵਡ ਖੇਲ ਤਮਾਸ਼ੇ' ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 'ਪੰਜ ਬਟਵਾਰੇ' ਅਥਵਾ— ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਅਥਵਾ ਅਉਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ —

ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥

ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੬੫)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੇ ਲਾਈ ॥

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੬੧)

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੬੮)

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ

ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੦੦)

ਇਹ 'ਮਾਇਕੀ' ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਉਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ —

ਈਰਖਾ

ਦਵੈਤ

ਵੈਰ

ਵਿਰੋਧ

ਨਿੰਦਾ

ਚੁਗਲੀ

ਸਾੜਾ

ਕੁਲਝਣਾ

ਦੁਖ

ਕਲੇਸ਼

ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਕਾਰ

L117.5

1 My erring soul is entangled in worldliness (maya)
I tie myself down with whatever deeds I do under the influence of greed. 702

This worldly creation is not 'self created'. This is the creation of the Formless Lord that is proceeding according to His Law.

To make this worldly 'grand drama celebration' interesting and exciting the 'five thieves' namely lust, anger, greed, attachment and ego-- came into existence with their base tendencies or vices.

2 The mother (ONE GOD) has given birth to five sons. Setting afoot the play of creation like vegetation, the world has been created. 865

3 The Creator has attached materialism (maya) and worldly love to this mind. Enacting the law, He has created the world. 1261

4 Enmity, strife, lust, anger, worldly love.
Falsehood, sin, excessive greed and deceit.
Involved in these paths man has lived many births
O Lord save Nanak by showing your mercy. 267/268

5 Within this body dwell the five thieves
Lust, anger, greed, attachment and pride.
They plunder the Nectar but the manmukh does not realise this
And no one hears this voice(from within). 600

These baser tendencies of worldliness are the main cause of all our vices like

jealousy

duality

enmity

confrontation

slander

back-biting

burning within

impatience

difficulties

misunderstanding

sins

L117.5

ਭੂਠ
 ਡਰ
 ਫਰੇਬ
 ਚਿੰਤਾ
 ਸ਼ੱਕ
 ਬੇਈਮਾਨੀ
 ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ
 ਮੈਂ-ਮੇਰੀ
 ਨਫਰਤ
 ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ

— ਆਦਿ ‘ਅਸੁਰੀ ਅਉਗੁਣ’ ਉਪਜਦੇ ਹਨ ।

‘ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਫਲੁ ਖਾਇ’ — ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ ‘ਹਰੀ’ ਨੂੰ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਥਵਾ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਟੱਲ ਅਸੂਲ — ‘ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ’ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਉਗੁਣ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੇ ‘ਦੈਵੀ ਗੁਣ’ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ —

ਸਤ
 ਸੰਤੋਖ
 ਦਇਆ
 ਧਰਮ
 ਖਿਆ
 ਨਿਮਰਤਾ
 ਪਿਆਰ
 ਇਤਫਾਕ
 ਸੇਵਾ-ਭਾਵ
 ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਮਿਤਰਤਾ
 ਸ਼ਾਂਤੀ
 ਹਮਦਰਦੀ

falsehood
 fear
 frame-up
 worry
 suspicion
 treachery
 selfishness
 me-mine
 hatred
 quarrels

etc 'satanic-like' vices mushroom.

In line with the quotation 'The company that one keeps decides the fruits that will be reaped', the pull of attachment and worldly love, makes us forget God or we do not remember Him, then under the influence of the unalterable worldly law - 'Whatever I do determines whatever I get . 'We commit sins and face consequences.

On the other hand, living in the company of the holy people we remember God or meditate on HIM then our mind comes under the influence of the soul and all the virtuous deeds come and reside within us, virtues like

truth
 contentment
 mercy
 discipline
 forgiveness
 humility
 love
 unity
 service orientated
 others before self
 friendship
 peace
 caring

ਧੀਰਜ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਨਿਮਰਤਾ
ਮਿਲਵਰਤਣ
ਆਪਾ ਵਾਰਨਾ
ਪ੍ਰੀਤ
ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ
ਚਾਉ

endurance
faith
humility
co-operation
self-sacrifice
love
affection
ecstasy
joy

—ਆਦਿ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਹਰੀ’ ਨੂੰ ‘ਭੁਲਣਾ’ ਹੀ —

ਸਾਰੇ ਮਾਇਕੀ ਅਉਗੁਣਾਂ ਅਥਵਾ ਦੁਖ-ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਹੈ ।

ਅਤੇ ਹਰੀ ਨੂੰ ‘ਯਾਦ ਕਰਨਾ’ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਹੀ —

ਸਾਰੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਅਥਵਾ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਸੋਮਾ ਹੈ ।

ਦੂਖ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੧੩)

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ

ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੮੩)

ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥

(ਪੰਨਾ -੯੮)

ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸੁਣਦਿਆਂ ਅਥਵਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਚੇਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮਾਇਕੀ ਖਲਜਗਣ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਇਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ —

1. ਸਾਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਭੇਦਾਂ ਅਥਵਾ ‘ਤਤ’ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।
2. ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਢਾਲਦੇ, ਅਥਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ ।
3. ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫੀ

L117.7

etc.

Hence forgetting God is the main reason for all the worldly evil doings or pain and suffering. And remembering God or His simran is the main source of all divine virtues or comforts.

7.1 Then alone man is in pain when he forgets the Lord. Peace results when the Lord is remembered. 813

7.2 When I forget You then everyone becomes my enemy and when I remember You they all serve me. 383

7.3 Then alone man is in pain when he forgets God. Afflicted with hunger he run about in many directions. By remembering the Name, he is always at ease. He the humble, alone receives the Name, whom God the Merciful gives. 98

The surprising thing is that in spite of reading and listening that is being in the company of Gurbani no positive change comes. into our life. Involved in doing all this we are still getting absorbed in the quagmire of worldliness/materialism.

The main reason for this is

1. We do not have full faith in the intrinsic secrets or essence of Gurbani.
2. We do not internalise the message of gurbani in our lives that is we do not see the need to practice the path shown.
3. We believe that doing gurbani's paath is more than enough for us

L117.7

ਹੈ, ਇਸਦੀ ਕਮਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ।

4. ਜੇ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਪਰੇ ਜਿਹੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਠਾਠਾ-ਬਾਗਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤੱਸਲੀ ਦੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ।

5. ਅਸੀਂ 'ਨੁਸਖਾ' ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਨਹੀਂ ।

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਾਰੈ ਪਗਿ,

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥

ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਔਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮਸੈ,

ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ਪੂਛਤਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹੈ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ,

ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥

ਗਾਇ ਸੁਨੈ ਆਖੈ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੁ,

ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ (ਕਬਿਤ ਭਾ. ਗੁ.-੪੩੯)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਢਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ —

1. ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਕਰਨੀ ।

2. ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨)

ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਅਵਰਿ ਕਾਜ' ਵਿਚ ਹੀ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਨਿਜੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਮਾਈ — 'ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ' ਵਲੋਂ ਅਨਜਾਣ, ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਤੇ ਮਚਲੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

ਜੇ ਕਦੀ ਅਸੀਂ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਇਕੀ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ॥

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੯੫)

ਜੇਕਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇ-ਸੁਚੇ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ 'ਉਪਦੇਸ਼' ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ —

“ਸਿਮਰਨ”

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥

(ਪੰਨਾ-੬੮੪)

ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸੁਣਦਿਆਂ, ਪਰਚਾਰ

L117.8

and its practice is the responsibility of some other people.

4. Even if we are doing simran, it is done half heartedly, more a show to satisfy the mind.

5. We only keep reading the prescription, we do not act on the prescription.

1 Just as a wayfarer asks the way, but does not take a step in that direction,

2 Just as someone asks the doctor for a cure to his disease, but fails to comply closely with the doctors instructions, how can his disease be cured and how can he experience peace.

3 When asked, she says she is married, but her actions show that she is not virtuous. With a heart full of sin, how can she ever expect to please her husband.

4 Singing or listening (to God's praises) or sitting in meditation (eyes closed) supreme bliss is not achieved by those who do not put into practice (in their daily life) the teachings of the guru. (Kabet Bhai Gurdas 439)

In gurbani the seeker is repeatedly told to involve himself in the practice of following fundamental guideline:-

1 Be in the company of evolved souls

2 Do simran

5 All other deeds (without God realisation) will be no use to you., Gather together in the company of evolved souls and meditate only on the Naam. 12

But we have become so engrossed in our personal work or commitments that we have become ignorant, careless or even knowingly ignore “repeat only the Naam” advice.

If we ever attend a satsang, it is for obtaining the fulfillment of some personal worldly needs.

6 Out of millions, hardly anyone is a servant of God; all others are but traders 495

If we have knowingly ignored or forgotten gurbani's most vital advice, it is this “SIMRAN”

7 O saints, this world has gone astray in doubt. It has forsaken the meditation of the Lords Name & has sold itself to worldly attachments. 684

This is the reason when in spite of reading, listening and preaching gurbani

L117.8

ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਡਾ ਮਾਇਕੀ, ਮਾਨਸਿਕ, ਪਰਮਾਰਥਿਕ ਅਰਥਾਤ—ਸਮੁੱਚਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਝੂਠੀ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ ਨਿਘਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ —

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੩੩)

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੦੮੮)

ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਸਾਖੀ ਇਉਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ —

ਕੋਈ ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਹਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਰੱਤਾ ਸਾਧੂ ਉਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੇ ਖੂਹ ਤੇ ਆ ਕੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਿਆ। ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਲੱਸੀ ਬਣਾਕੇ ਸਾਧੂ ਨੂੰ ਪਿਆਈ। ਸਾਧੂ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਤੇ ਪਿਆਸ ਮਿਟਾਈ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸਨੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਵਾਹਿਗੁਰੂ !! ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!! ਕਹਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ, ਫਿਰ ਦੱਖ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਫਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਅ ‘ਵਾਹਿਗੁਰੂ’ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ, ਰਿਧੀਆਂ-ਸਿਧੀਆਂ ਫੁਰ ਪਈਆਂ, ਉਸਦੀ ਖੇਤੀ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਫਲਦੀ। ਉਸਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਸਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਂ-ਜਾਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜਦ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ‘ਵਾਹਿਗੁਰੂ’ ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ-ਟੁੰਬਵਾਂ ਜਵਾਬ ਸੀ —

‘ਜੇ ਮੈਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਹਾਂ !’

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ— ‘ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ’ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਨਿਸ਼ਤਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਅਖੌਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੀ ਜਗਿਆਸਾ ਵਿਚ ਇਹੋ ਅੰਤਰ ਅਥਵਾ ਫਰਕ ਹੈ।

1. ਉਸ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੇ ਭੋਲੇਪਨ ਵਿਚ ਅਥਾਹ ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਘਾਟ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਓਪਰਾ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਿਆਂ ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਨਾਲ ਛੋਟੀ ਹੀ ਛਾਈ-ਮਾਈ

our materialistic, mental, spiritual in other words the whole life, being entangled in the falsehood of attachment and materialism is degenerating.

9.1 *Being entangles and enmeshed in the love of false occupation, the whole world has perished.* 133.

9.2 *Good many waves of desire arise in the mind. How can man be delivered at the Lord's court?* 1088

In contrast to this, the tale of the practice of simran by some blessed gurmukhs has been related as follows--

A simple farmer was ploughing his fields. One sadhu, imbued in God's Naam was passing by. He approached the farmer's well and asked for water. The farmer, with full of faith and devotion milked his cow, made 'lasee' and served it to the sadhu. The sadhu was very pleased and said, 'You satiated my hunger and thirst. In return for this I'm going to give you from myself the most important thing..' Saying this, he made the farmer sit before him and made him repeat Waheguru! Waheguru! Waheguru! and added, "Now carry on meditating like this and see what fruits it will bear."

Saying this the sadhu left him and the simple farmer started the practice of Waheguru Naam as he was told. Day and night through the practice of simran he achieved a state of bliss and miraculous powers. His fields, with minimum effort flourished more than the rest. His brother enticed his wife away from him. Instead of quarrelling with his brother, he thanked the Lord for making his blood brother save him from from maya (worldly attachment).

When he was asked what would happen if he stopped saying 'Waheguru' and his heart rendered reply was---
"If I stop saying Waheguru, I will die."

In this way his life became a reflection of 'When I say it (Waheguru) I'm alive If I lose it I die' and he attained spiritual upliftment.

The difference between our so called religious life and that of the simple landowner's life expectation is this---

1. In the farmers simple innocence was deep faith and devotion that is missing in us. Our faith and belief is usually superficial and easily disappears with the reflection of worldly miracles.

ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

2. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਸਾਧੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਸਤ' ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ਤੇ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਨਾਮ ਨੂੰ 'ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਜੱਫੇ' ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤੇ ਕਮਾਇਆ । ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਦੀ ਬਾਬਤ ਕਿਉਂ ? ਕਿਆ ? ਕੈਸੇ ? ਦੇ ਭੰਬਲ ਭੂਸਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਮੋਲਕ ਸਮਾਂ ਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ । ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਲਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ !

3. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਘਰੇਲੂ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ (priority) ਦਿਤੀ । ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਇਕੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਅਸੀਂ ਮਾਇਕੀ ਰੁਝੇਵੇਂ ਇਤਨੇ ਵਧਾ ਲਏ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਨ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਜੇ ਕਿਤੇ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਸ ਜਾਂ ਤਰਲਾ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਜੈਸੇ ਮਨ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਮੈ ਮਗਨ ਹੋਇ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੀਰਤਨ ਮੈ ਨ ਠਹਿਰਾਵਈ ॥ (ਕਬਿਤ ਭਾ.ਗੁ.-੨੩੫)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ 'ਪਹਿਲ' ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ --

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮੁਾਰਿ ਜਨਾ ॥

ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੧੩)

ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੬੧)

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥

ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੇ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੨੦)

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥

ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੯੨)

4. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ, ਤਨ, ਬਿਰਤੀ ਇਕ ਅੱਖਰ -- 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਰੁਝੇਵੇਂ ਘਟਾ ਦਿਤੇ । ਪਰ ਅਸੀਂ ਬੋਲੋੜੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਅਥਵਾ ਮਾਇਕੀ ਖਲਜਗਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ।

5. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ --

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਬਾਰ ॥ (ਪੰਨਾ-੭੮੭)

L117.10

2. The farmer accepted the sadhu's advice as gospel truth and like the embrace of the blind' he clutched the 'Waheguru' Name and earned it through practice. But we fall into the whirlpool of why? what? How? of simran and throw away our precious time. Without solid faith, we end up in discussions.

3. The farmer, instead of dealing with household problems in his life, gave priority to the advice of the sadhu that is- to the practice of Waheguru Name. But we give priority to our worldly commitments. We have expanded our worldly commitments to such an extent that we have absolutely no time for simran. If we ever try to imitate the activity of simran that is -go into it half-heartedly, our mind becomes so restless.

1 As the mind becomes totally involved in its daily commitments, It will not settle even in the kirtan together with the sadh sangat. (Kabet Bhai Gurdas 235)

There are numerous places in gurbani where we are urged to give priority to simran.

2 O man remember your protector, The Lord.
Let go all other thoughts, O man.

913

3 Contemplate on the One Lord in your mind and seek the shelter of the One Lord..Establish love with the One Lord. Without Him there is no other place.

961.

4 O my tongue, Sing your Lord's praise.
Abandon all other relishes.(tastes). The Lord's Name is the best of all. 1220

5 All your other deeds will be of no value.
Meet the society of evolved souls and meditate on the Name.

12

6 Says Kabir, hear O man, shed your mental doubt.
Contemplate only on the Name and seek the shelter of the One Lord.

692.

4. The farmer focused his mind and body on the simran of the one Word 'Waheguru' and reduced his involvement in other chores. But we on the other hand tend to increase our involvement in unnecessary chores.

5. The farmer had internalized this advice -

6 Why do those who realize that they have to depart, make ostentation 787

L117.10

ਪਰ ਅਸੀਂ ਖਾਹ-ਮਖਾਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਥਵਾ 'ਵਾਹ-ਵਾਹ' ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਪਣੇ ਫਾਲਤੂ ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਮੋਲਕ ਜੀਵਨ ਅਜਾਂਈ ਗਵਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਤਾਕੀਦੀ ਹੁਕਮ ਹੈ —

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ...॥ (ਪੰਨਾ-੧੦੫੪)

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੩੮)

ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਜੁਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥

(ਵਾ.ਭਾ.ਗੁ.-੩੨/੧)

ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪ੍ਰਹੇਜ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਘਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸਾਡੇ ਰੋਜਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ —

ਈਰਖਾ

ਦਵੈਤ

ਝੂਠ

ਫਰੋਬ

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ

—ਆਦਿ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਤੇ ਵਰਤ-ਵਰਤਾਰਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੋਰ ਨਿਘਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਉਗਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ —

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (ਪੰਨਾ-੫੯੫)

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥

(ਪੰਨਾ-੫੪੬)

ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ

ਛੁਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੯੦)

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੮੭)

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੯)

L117.11

But we are unnecessarily increasing our volume of wasteful activity just to obtain worldly praise or shabas thus wasting away or precious life.

Gurbani's order is -

1 He who becomes resigned to the guru's will, remains detached. 1054

2 O my soul, unite yourself with your Lord.
Of no avail is anything else to you. 238

3 A gursikh never lets (God) out of his mind for he knows as a visitor
he has to leave (this world). Bhai Gurdas Var 32/1

Abstinence is vital to cure physical and mental diseases. Otherwise the diseases instead of reducing, they will keep increasing.

In our daily life the

jealousy

duality

falsehood

fraud

corruption

are predominant and rampant, thus degenerating our human and spiritual life even further. Without abstaining from these human vices our spiritual upliftment cannot take place.

11.4 Nanak as many as are the sins, so many are the chains around man's neck..595

11.5 Why are you imbued with the love of another?
In sinning, none is a friend of yours
No one shall be your helper and you shall forever regret your deeds.
With your tongue you do not utter the praises of the Lord. When shall this body come again. 546

11.6 With great relish you peck at the bait and are caught.
O fool by what virtue will you escape. 990

11.7 As many as are the joys of the body, as many are the paints which cling to it.1287

11.8 The mind is polluted, worship is not possible and Name cannot be obtained. 39

L117.11

ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ, ਪਾਠ, ਪੂਜਾ, ਧਰਮ, ਕਰਮ, ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਲੀਨ ਨੀਵੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਭਰੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕ੍ਰਿਆ, ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸਾਡੀ ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮ-ਕਾਂਡ ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਭਗਤੀ ਪਾਖੰਡ ਬਣਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ —

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੯੧)

‘ਰਾਮ’ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਜੋ ‘ਭੇਦ’ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਥਵਾ — ‘ਸਾਧ-ਸੰਗਤ’ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਕਠਿਨ ‘ਆਤਮਿਕ ਘਾਲਣਾ’ ਕੋਈ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨ ਹੀ ਘਾਲਦਾ ਹੈ —

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ

ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੧੯)

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੯੬)

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੯)

ਐਸੇ ਹੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੮੬)

ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁਚੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਨ ‘ਆਤਮ-ਪ੍ਰਾਇਣ’ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਮਨ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਕਹਿ ਉੱਠਦਾ ਹੈ —

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੦)

The reason why, in spite of our active involvement in doing path, worship and donating, our religious efforts do not produce results and our spiritual progress does not take place is because, our mind is filled with lowly desires.

There is difference between the deeds we do and the statements that we make. For this reason our efforts and so called worship are reduced to a level of hypocrisy.

Bhagat Kabir Ji has written -

1 All the men utter God's Name, but by such utterances man does not become one with the lord. 491

The knowledge of the secret in repeating ‘Ram’ (the name of God) can only be discovered in the company of gurmukh piaarays that is the society of evolved souls. The arduous spiritual path of simran is only undertaken by some blessed souls who follow the path of the guru.

2 O slave Nanak, this is a difficult game only a few know it through the Guru. 219

3 Let any one meditate with all his heart on this treasure (of the Name). In all the ages he shall obtain salvation. 296

4 Difficult it is to utter the True Name. 9

5 O man, so sweet is the Lord's elixir. By Guru's grace, some rare one tastes it 886

In the sublime company of such beloved gurmukhs can the mind be linked with the soul. The mind that is coloured with the hue of divine love reaches a state where from within itself gushes out the words -

6 O my Beloved! I live by contemplating over the Name. 40

.....continued part 9

—ਚਲਦਾ